

[Severin Hansen.]

skal indrømmes, at det lyder mærkeligt. Nu er Forholdet det, at af det danske Fiskeris samlede Eksport aftager England ca. Halvdelen, men det er ikke ligegyldigt, hvad vi eksporterer. Efter de Regler, England har opstillet, skal det være bestemte Fiskearter, og dertil kommer, at der er fastsat en Mindstevægt for Fiskene, som ligger betydeligt over den, som er gældende her i Landet.

Saa kan man spørge: Hvordan er det med andre Eksportmarkeder? Vi har for 1947 en Aftale med Belgien paa omkring 24 Mill. Kr., og vi naar langt fra at faa udfyldt dette Kontingent inden Aarets Udgang. Der er ikke noget direkte Forbud forbundet med Eksporten af Fisk til Belgien. Man kan eksportere Fisk ned til de danske Mindstemaal, og der er heller ikke fastsat bestemte Fiskearter. Imidlertid har de Priser, man har kunnet opnaa paa det belgiske Marked, været saa smaa, at det har været umuligt at eksportere Fisk til Belgien. Dertil kommer, at den saakaldte billige Fisk, det vil sige Skrubber og Rødspætter af anden og tredje Sortering samt Torsk, har der ikke været noget Marked for.

I samme Forbindelse maa jeg maaske nævne, at vi i Foraaret fik en Aftale med den russisk besatte Zone i Tyskland om Leverance af 35 000 t fersk Fisk uden bestemte Betingelser, blot disse Fisk svarede til de gældende danske Mindstemaal. Vi har eksporteret det Kvantum, som vi havde Lov at eksportere til den Zone, og denne Eksport ophørte sidst i Juni Maaned. Men vi har, uheldigvis kan man sige, faaet et meget anseligt Beløb til gode som Følge af, at man ikke dernedefra har kunnet levere de Varer, som skulde leveres her til Danmark til Gengæld for de Fisk, vi havde leveret, Varer som Vinduesglas, Pap og Papirmasse o. s. v.

Jeg vil gerne her ved denne Lejlighed bede den højtærede Fiskeriminister have sin Opmærksomhed henvendt paa dette Spørgsmaal. Det er meget godt at have noget til gode, men der er jo Grænser for, hvor længe Fiskerne kan vente med at faa deres Penge, og her tænker jeg særligt paa De samvirkende danske Andelsforeninger, som har et Tilgodehavende paa ca. 800 000 Kr.

Det danske Fiskeri bringer for mange Millioner Kroner Valuta hjem, og det kunde i Virkeligheden bringe meget mere hjem, naar bare Eksporten var ubegrænset, som den f. Eks. er for Landbrugsprodukter. Blev

de Muligheder, som Fiskeriet har — naturligvis set paa Baggrund af den moderne Fiskeriflaade og de tidssvarende Fiskeredskaber, og naar Fiskeriet skal drives paa en hensynsfuld Maade —, fuldt udnyttet, saa kunde Fiskerierhvervet hjemføre en hel Del mere Valuta og i højere Grad blive et Led i den Genopbygning, som man taler saa meget om i vore Dage. Naar man taler om at forøge Eksporten af dansk Fisk, falder Tanken selvfølgelig først og fremmest paa Tyskland, der før Krigen — vi kan se bort fra Forholdene under Krigen — stod som væsentlig Aftager af den saakaldte billige Fisk eller maaske rettere benævnt anden Classes Varer. Hermed er ikke ment, at det er daarligere Varer, men der er Tale om mindre Fisk, der egner sig lige saa godt til at spises som de større Fisk. Jeg vil ogsaa bede den højtærede Fiskeriminister om at have sin Opmærksomhed henvendt paa dette for det danske Fiskeri saa vigtige og afgørende Spørgsmaal.

Jeg vil gerne i denne Forbindelse tildele mig at rejse det Spørgsmaal, om der er nogen Mulighed for, at de Forhandlinger, som er blevet paabegyndt med de engelsk-amerikansk besatte Zoner i Tyskland, fører til noget positivt Resultat.

Nu vil jeg ikke saa gerne have, at det høje Tings Medlemmer skal faa den Opfattelse, at Eksporten af Fisk i 1947 har været den rene Elendighed. I 1946 udgjorde den samlede Eksport et Beløb af 140 Mill. Kr., og det er muligt, at vi i Aar igen vil nærme os stærkt til dette Tal, men det vilde jo være glædeligt, om man yderligere kunde forøge denne Eksport ikke mindst i disse valutaknappede Tider. I det Aar, som nu snart er udløbet, har det været saadan, at mange Tusind Tons Fisk, der egnede sig udmærket godt til Menneskeføde, er gaaet til Destruktionsanstalterne, fordi der ikke har været Afsetning for disse Varer, hvilket er meget vanskeligt at forstaa i en Tid, hvor Folk omkring i Verden dør af Sult. Men naar Forholdet er saaledes, maa man ogsaa tænke paa Hjemmemarkedet og stille det Spørgsmaal: Er det da ikke muligt at forøge Forbruget af Fisk her i Danmark? Vi spiser ikke ret meget Fisk, det aarlige Forbrug ligger omkring 65 000 t eller 300 g pro persona om Ugen, heri indbefattet Konserves. Fisk er dyrt, siger man, og det er selvfølgelig rigtigt, hvis man taler om de luksusbetonede Fisk som Laks og Aal samt Hummer og Rejer, saa er de ikke billige, men der er jo Fiskesorter paa Markedet, som man kan købe forholdsvis